

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

محمد اطبایی پخش کننده بین المللی فیلم: بهبود اوضاع نیازمند تصمیم های بزرگ است

با داستان خودمان نابود کردیم؛ کانونی که منشأ کلی تولیدات کیفی در بخش های مختلف هنری و ادبیات و موسیقی بود، اکنون تنها باید به گذشته پرپاری افتخار کند که مدیران دو دهه اخیرش، هیچ نقشی در آن نداشته اند و بجز یکی دو استثنا در تولیدات انیمیشن، واقعا تولید قابل توجه دیگری در کانون وجود نداشته است.

وی درباره نقش جشنواره جهانی فیلم فجر هم گفت: این جشنواره حتما موفق عمل کرد و من تردیدی ندارم که از جوه مختلف مانند انتخاب فیلم و حضور مهمان ها و برپایی بازار، یک رویداد بین المللی قابل دفاع بود اما یک مشکل ساختاری ساده داشت که همان مشکل ساختاری سبب شد این رویداد موفق را از دست بدهیم. او در این زمینه توضیح داد: ما هیچ رویدادی را در دنیا نداریم که بخش ملی و بین المللی آن در دو زمان جداگانه برگزار شود. پس این نوع از برگزاری غلط بود اما در بخش جهانی به دستاوردهای مهمی رسیده بودیم و به سادگی می توانستیم با تغییر نام جشنواره جهانی فجر، به جشنواره جهانی فیلم تهران در مسیر جهانی تر شدن سینمای خودمان و منطقه قدم برداریم که باز هم تصمیم سازان بالادستی اهتمام خود را برای این بین بردن یک دستاورد به انجام رساندند. به هر روی، مدیران وقت با این تصور که موفقیت جشنواره جهانی را می توانند در کنار جشنواره اصلی و ملی فجر داشته باشند، آن دو را دوباره در هم ادغام کردند و طبیعا به نتیجه مطلوب نرسیدند. نه مدیریت مناسب داشتند و نه بهمن ماه به واسطه جشنواره های ساندنس، رتردام و برلین، زمان مناسبی برای یک رویداد بین المللی سینمایی در ایران است.

وی یادآور شد: ما حتی در موضوع فلسطین در حوزه سینما که مدیران نسبت به آن ادعا دارند هم خوب عمل نکرده ایم در حالی که بیشترین تعداد جشنواره فیلم های فلسطینی در آمریکا برگزار می شوند. بیشترین حمایت های مالی از سینماگران فلسطینی را اروپایی ها انجام می دهند. ما می توانستیم با راه اندازی یک صندوق مالی از فیلمسازان فلسطینی و فیلم هایی با موضوع فلسطین حمایت کنیم که حتی در این بخش هم کاری نکردیم. ایسنا

کشورهای دیگر توافقنامه رسمی تولید مشترک نداریم و آنچه به عنوان توافقنامه تولید مشترک با افتخار از طرف مسئولان رسانه ای شده، هیچ گاه به اجرا در نیامده است. آیا تاکنون یک تولید مشترک رسمی با کشورهای چین و روسیه داشته ایم؟ نام ببرید!

اطبایی در ادامه افزود: علاوه بر این ها مادامی که به طور رسمی و گسترده فیلم خارجی در ایران اکران نکنیم، نمی توانیم انتظار داشته باشیم که کشورهای دیگر، فیلم های ایرانی را خریداری کنند. طبیعتا شاید مهمترین دلیل این ماجرا «تحریم» باشد که به واسطه تحریم های گسترده سیاسی و اقتصادی، حتی امکان ساده یک معامله تجاری را در صنعت سینما نداریم و به راحتی نمی توانیم فیلم بفروشیم یا خریداری کنیم. بر این اساس نوعی سرخوردگی میان هنرمندان ما و سینماگران و وجود دارد که باعث شده است در دو سال اخیر و بعد از اتفاق هایی که در این مدت رخ داده، بسیاری از فیلمسازان ترجیح دهند که کار نکنند و فیلمی نسازند.

وی اظهار کرد: نهادهای رسمی و دولتی حدود دو دهه است که موفقیت در خوری در عرصه های بین المللی نداشته اند، یعنی نه تنها فارابی و کانون پرورش فکری کودکان، بلکه هیچ کدام از مراکز دولتی که در عرصه تولید و پخش فیلم فعالیت دارند، به موفقیتی نرسیده اند. متأسفانه گاهی می بینیم که کار بعضی از این نهادهای رسمی و دولتی به جایی رسیده که تولیدات خود را به جشنواره های جعلی یا کم ارزش عرضه می کنند. نمونه آن، سازمان سینمایی سوره است که وقتی کارنامه آن ها را بررسی می کنیم به ندرت می توان یک جشنواره واقعی حتی متوسط را در میان حضورهایشان پیدا کرد. بنیاد سینمایی فارابی هم فکر می کنم در یک برزخ گیر کرده است. این بنیاد سال هاست که درگیر مأموریت هایی مانند تولید فیلم های ایدئولوژیک و مورد درخواست دولت و یا منبعی برای حمایت از شماری افراد در دایره خودی هاست. بعد همان فیلم ها روی دست فارابی مانده و طبیعتا اتفاق در خوری هم در عرصه بین المللی آن ها نمی افتد. اما در این بین کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان خیلی بیشتر از جاهای دیگر آسیب دیده و یک نهاد با برند جهانی را

سینمای ایران که در چند دهه گذشته با فتح جایزه هایی مهم از رویدادهای معتبر سینمایی دنیا بر اعتبار دیرین خود بیش از پیش افزوده بود، در یکی دو سال گذشته روندی کاملا نزولی را در پیش گرفته است. ریشه یابی این مسئله به دلایل مختلفی می رسد که یکی از مهم ترین آن ها توقف ساخت فیلم های با کیفیت و غیبت فیلمسازان مطرح در جریان تولید سینما است. در حال حاضر جدی ترین نتیجه این ماجرا به خالی بودن سبد سینمای ایران برای معرفی یک فیلم مناسب به آکادمی اسکار منجر شده به طوری که امسال از معدود دوره هایی است که کمیته انتخاب فیلم، دست کم تا الان گزینه خاصی را پیش روی خود ندارد. بررسی این وضعیت و نیز پیش بینی درباره آینده سینمای ایران در عرصه بین الملل را با محمد اطبایی از پخش کننده های بین المللی خصوصی مطرح کردیم.

اطبایی گفت: من به بهبود وضعیت سینمای ایران دست کم در کوتاه مدت چندان خوش بین نیستم. بهبود اوضاع نیازمند تصمیم های بزرگ است و این افقی که فعلا مقابل ما ترسیم کرده اند، نمی تواند مؤید تغییر و تحولی بزرگ باشد؛ بنابراین فکر می کنم این در، همچنان روی همان پاشنه می چرخد و نباید انتظار داشته باشیم که به زودی امکان فعالیت و تولید برای فیلمسازان با سابقه و مستعد ما فراهم شود و با نداشتن آثار کیفی، نمی توان انتظار تغییر وضعیت فعلی را داشت.

از طرف دیگر یک واقعیت مهم این است که حجم تولید محتوا در سینمای دنیا بسیار بالا رفته و حتی کیفیت فیلم ها نسبت به سال های گذشته بهتر شده است. این موضوع کاملا قابل ارزیابی است و می توان سینماهای بسیاری را مانند هند و ترکیه مثال زد که فیلم های قابل توجهی را عرضه می کنند و تقریبا در بسیاری از جشنواره های معتبر هم حضور دارند؛ جشنواره هایی که مادر آن ها غایب هستیم.

وی یادآور شد: راه ورود به بازارهای جهانی روشن و مشخص است. ما باید با سینمای دنیا تعامل داشته باشیم که نداریم. تمام درها را بسته ایم. نمی توانیم تولید مشترک داشته باشیم چون با

نویسنده و کارگردان: شهرام اسدزاده

تهیه کننده: سید محمد قاضی

پخش: گویا فیلم

امیر آقایی / نسیم ادینی
میرهاون سیدی / نازنین صلح جو
علیرضا بهرمان / سیده اسدزاده
پرواز پور / داریوش ایتنجان
حامد جوانی / زنده یاد سیمک انبسی
باسمعی ماهور باقری